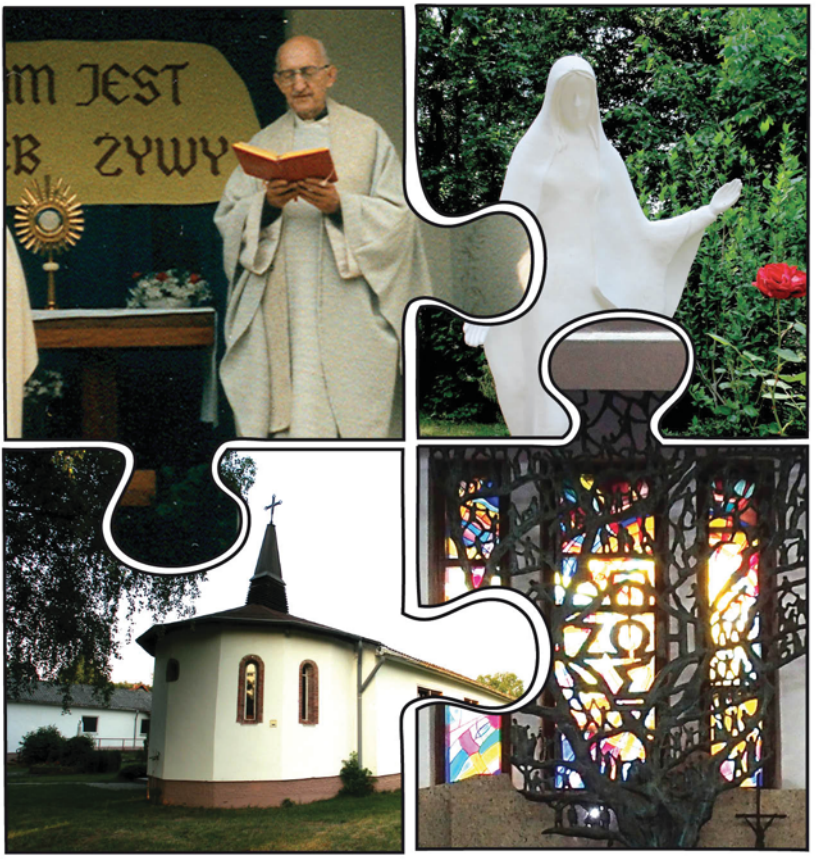
ŻYCIE w ŚWIETLE

Boże Narodzenie 2016

List do Kręgu Przyjaciół Międzynarodowego Centrum Ewangelizacji

MARIANUM - CARLSBERG

"Diakonia Ruchu Światło-Życie" -

erygowana przez Konferencję Episkopatu Polski na mocy kan. 312 § 1 nr 2 KPK, a na terenie diecezji Speyer potwierdzona przez Biskupa Antoniego Schlembacha dekretem z dnia 1.03.2001 roku -

jest publicznym stowarzyszeniem wiernych (duchownych i świeckich) w rozumieniu Kodeksu Prawa Kanonicznego.

List do Kręgu Przyjaciół
Międzynarodowego Centrum Ewangelizacji "MARIANUM" w Carlsbergu

Wydaje:
Diakonia Ruchu Światło - Życie

Redakcja:
Ks. Jacek Herma, Tomasz Karawajczyk
Urszula Kula, Barbara Mazur, Gizela Skop

Adres redakcji:
Bewegung Licht - Leben
Internationales Evangelisationszentrum "MARIANUM"
Kreuzweg 28
D-67316 CARLSBERG
Tel. 06356/228, Fax 06356/8676
E-mail: marianum@oaza.de

Ośrodek "Marianum" w Carlsbergu powstał dzięki pracy i ofiarności Polaków w Niemczech (w szczególności Polskich Oddziałów Wartowniczych przy Armii Amerykańskiej) jako Dom Młodzieży Polskiej. W dniu 25 sierpnia 1956 roku, w przeddzień Uroczystości Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej, został nazwany ku czci Niepokalanej Dziewicy "Marianum" i oddany jako wotum narodowe Królowej Polski - Jasnogórskiej Pani, w Jej królewskie władanie.

Od 25 marca 1982 roku "Marianum" działa jako Międzynarodowe Centrum Ewangelizacji Ruchu Światło-Życie (Ruchu oazowego, zwanego też Dziełem Niepokalanej, Matki Kościoła). W latach 1982-1987, modlił się, pracował i tutaj zmarł Założyciel Ruchu Światło - Życie i Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, Czcigodny Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki (1921-1987), którego Papież Jan Paweł II nazwał "gorliwym apostołem nawrócenia i wewnętrznej odnowy człowieka".

Zapraszamy na naszą stronę internetową www.oaza.de
Polska strona internetowa Ruchu Światło-Życie: **www.oaza.pl**

Nasze konto bankowe: Bewegung Licht-Leben e.V.,
Sparkasse Rhein - Haardt (BLZ 546 512 40), Konto-Nr. 13 117 767

IBAN: DE73 5465 1240 0013 1177 67, BIC: MALADE51DKH

Dziękujemy za składane ofiary! Na życzenie wystawiamy potwierdzenie dla celów podatkowych. Prosimy wtedy o podanie nam dokładnego adresu!

Spis treści

Od redakcji 3
"Kto spożywa ten chleb, będzie żył..." 4
MAGNIFICAT 6
Świadectwo 9
Oaza rodzin: 12-21.08.2016 11
Lectio Divina – świadectwo 13
Dzień Wpólnoty, Duisburg 6.11.2016 14
Rekolekcje dla ministrantów..... 15
Moje spotkanie z Ojcem Franciszkiem 16
Z Góry Karola 19
Terminarz..... 23
Akt oddania "Marianum" 27
Życzenia 28

Od redakcji

Czas jest podstawowym darem, który otrzymujemy od Boga. Jest również zadaniem, przestrzenią do zagospodarowania. Przeżywać czas świadomie, a nie tylko poddając się biernie upływowi czasu, to ważne ćwiczenie duchowe. Na początku roku kościelnego, przed Świętami Bożego Narodzenia, w czasie Adwentu Kościół zaprasza nas do odzyskania czasu i właściwego jego przeżywania. Ta zdobycz ma być w naszych rękach przez cały rok kościelny.

Przeżywanie czasu to przede wszystkim jasne odnalezienie celu drogi życia. Teraźniejszość wtedy nie jest dyktatem chwili i emocji, ale nabiera perspektywy pielgrzymki, która ma swoje etapy i przejściowe trudności. Wtedy każdy dzień i każda chwila zbliża do spotkania z Tym, który nas kocha i którego my kochamy.
Tęsknota wyczekiwania i pewność spotkania nadają sens i głębię teraźniejszości. Tu i teraz staje się ważne przez obecność w nim już wieczności.

Zawarte w niniejszym numerze "Życia w Świetle" teksty i świadectwa z naszego carlsberskiego "tu i teraz" niech pomagają w odkrywaniu blasku wieczności ukrytej pośród codzienności drogi.

Z modlitwą
Ks. Jacek Herma z Diakonią
"Marianum"

"Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki"

Myśl przewodnia dzisiejszych tekstów liturgicznych to uczta niebiańska, uczta, którą Bóg nam przygotowuje w swoim wiecznym królestwie.

Prosiliśmy w modlitwie dzisiejszej Mszy świętej, *abyśmy byli godni wziąć udział w uczcie wiecznego życia i mogli otrzymać pokarm niebieski z rąk Jezusa, gdy przyjdzie w chwale.*

Ta modlitwa mszalna wyraźnie nawiązuje do dzisiejszej Ewangelii i do pierwszego czytania. Pierwsze czytanie zapowiada ucztę, którą Bóg przygotowuje dla swojego ludu na świętej górze. Zapowiedzią tej mesjańskiej uczty, która stanowi częsty obraz spotykany u proroków, i zarazem jej znakiem, jest cudowne rozmnożenie chleba i nakarmienie nim rzesz na pustyni, dokonane przez Jezusa. Jezus objawia się w tym znaku jako Mesjasz i równocześnie przez ten znak zapowiada czasy ostateczne, kiedy wypełnią się proroctwa o uczcie czasów na świętej górze Pana. Obecnie ta uczta trwa w znaku uczty eucharystycznej. Tu przedłuża się cud rozmnożenia chleba dokonany wtedy przez Jezusa. Jezus bezustannie łamie chleb i karmi zgłodniałe rzesze - podobnie jak wtedy na pustkowiu - cudownie rozmnażanym na ołtarzach świata chlebem. Przez wieki mnożony jest ten cudowny pokarm, ten chleb, który jest zadatkiem i zapowiedzią uczty ostatecznej. Chrystus zapowiada: *Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki (J 6, 56).* Życie wieczne jest przedstawione w obrazie uczty symbolizującej nowe i pełne życie, którego uczestnikami będziemy na zawsze.

Czynność jedzenia, tego naturalnego, ciągle nam przypomina, że nie mamy życia w sobie, że nie możemy istnieć sami z siebie, lecz musimy z zewnątrz brać pokarm, który podtrzymuje w nas życie. Stąd bierze się chrześcijański zwyczaj modlitwy przed posiłkiem. Wyznajemy w niej, że od Boga posiadamy dar życia, że istniejemy dzięki temu, że On daje nam pokarm. Ten naturalny gest, czy naturalna czynność jedzenia, przyjmowania pokarmu, jest z kolei znakiem tego, że Bóg daje nam prawdziwe życie, że daje nam chleb życia wiecznego. Właśnie Eucharystia - zapowiedziana przez Jezusa po rozmnożeniu chleba - jest tym chlebem z nieba dającym życie wieczne, życie prawdziwe i pełne. {…}

W Kościele istnieje taki zwyczaj, że właśnie we wspólnotach ewangelicznych codziennie sprawuje się Eucharystię i uczestniczy się w uczcie eucharystycznej, przyjmując chleb życia, który daje nam Jezus. Codzienna Eucharystia we wspólnocie jest szczególnym znakiem naszego powołania. Powołanie to polega na tym, że jako wspólnota mamy być znakiem eschatologicznym, to znaczy znakiem życia ostatecznego. Wszyscy ludzie są do tego życia powołani, ale wspólnoty żyjące według rad ewangelicznych są w szczególny sposób znakiem, zapowiedzią tego przyszłego życia. To życie jest już obecne teraz, w czasie, w historii, w życiu Kościoła, a Kościół szczególnie intensywnie wyraża swoją istotę właśnie w znaku wspólnot żyjących według rad ewangelicznych. Codzienna Eucharystia nie może być dla nas jakąś rutyną czy zwyczajem pielęgnowanym właściwie nie wiadomo dlaczego. Codziennie przez udział w Eucharystii musimy uświadamiać sobie swoje wezwanie, aby być znakiem tego życia w formie ostatecznej, do którego Bóg wszystkich powołuje i przygotowuje.

Zachodzi też ścisły związek pomiędzy codzienną Eucharystią i praktyką rad ewangelicznych. Życie w ubóstwie, w posłuszeństwie i w czystości ma też stanowić znak tego nowego życia, do którego zmierzamy, a które już tutaj się urzeczywistnia szczególnie intensywnie w życiu wspólnot. Życie według rad ewangelicznych wiąże się z codzienną Eucharystią. Jeden i drugi znak ma to samo znaczenie i tę samą wymowę. Rady ewangeliczne uzdalniają nas do tego, żeby żyć w pełni Eucharystią. Kto lgnie do dóbr tego świata, kto jest pochłonięty troskami o dobra tego świata i realizowaniem swoich ambitnych planów na tym świecie, ten nie ma czasu na codzienną Eucharystię, ani nawet nie rozumie potrzeby codziennej Eucharystii. Natomiast realizowanie rad ewangelicznych domaga się jako swojego dopełnienia, a równocześnie jako źródła mocy, właśnie codziennej Eucharystii. Tak powinniśmy to widzieć: codzienna Eucharystia i rady ewangeliczne przygotowują nas już teraz do uczty niebiańskiej. Już teraz żyjemy nie dobrami tego świata, ale wolą Bożą. Żyjemy ubóstwem, to znaczy wyrzeczeniem się dóbr tego świata na rzecz dóbr duchowych. Żyjemy miłością nadprzyrodzoną skierowaną ku osobie Syna Bożego i dlatego też karmimy się chlebem z nieba, chlebem, który w tradycji Kościoła jest nazywany pokarmem dziewic. Ten pokarm niejako rodzi dziewictwo i czyni je możliwym.

Dzisiejsza liturgia i dzisiejsze słowo Boże ukazują nam te powiązania, tę wielką tajemnicę zawartą w znaku uczty, w znaku przyjmowania pokarmu - tego doczesnego i eucharystycznego. Jezus jako chleb żywy, który zstępuje z nieba, już teraz karmi nas tym chlebem, o jaki prosiliśmy w kolekcie dzisiejszej Mszy świętej *- Panie, nasz Boże, mocą Twojej łaski przygotuj nasze serca, abyśmy byli godni wziąć udział w uczcie wiecznego życia i mogli otrzymać pokarm niebieski z rąk Jezusa Chrystusa, gdy przyjdzie w chwale.*

(F. Blachnicki, "Oto Oblubieniec nadchodzi", Krościenko n. Dunajcem 1999)

MAGNIFICAT!

Obchody 60. rocznicy "MARIANUM!" 26-28.08.2016

Upłynęło już 60 lat od Aktu fundacyjnego, w którym powstający Ośrodek w Carlsbergu nazwano "Marianum" ku czci Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej. To wydarzenie zaprasza nas do dziękowania Bogu za wszelkie łaski, których udzielał przez minione lata w tym miejscu przez ręce Niepokalanej Matki Kościoła.

Uroczystościom jubileuszowym przewodniczył Ks. Bp Wiesław Lechowicz, Delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Emigracji - za co jesteśmy bardzo Mu wdzięczni. Hasłem, towarzyszącym temu wydarzeniu były słowa "Błogosławieni miłosierni", nawiązujące do trwającego Roku Miłosierdzia.

Uroczystości rozpoczęła wieczorna Eucharystia z Nieszporami w piątek, 26 sierpnia. Potem miał miejsce jeszcze wspólny Różaniec - przechodzący w noc czuwania przed Najświętszym Sakramentem w Kaplicy naszego Centrum. Uroczysta Msza rocznicowa w sobotę, 27 sierpnia, pod przewodnictwem Ks. Bpa W. Lechowicza i z udziałem kilkunastu kapłanów oraz ok. 300 innych uczestników odbyła się o godzinie 12-ej w naszym amfiteatrze. Pan Bóg błogosławił nam Swoją dobrocią i miłosierdziem tego dnia również piękną pogodą, która wydawała się być niepewna i deszczowa i zmusiłaby nas do zmiany miejsca celebracji Eucharystii.

W czasie Mszy św. Ks. Biskup udzielił także Sakramentu Bierzmowania kilkunastu młodym Polakom z Polskiej Misji Katolickiej z siedzibą w Kaiserslautern oraz z innych miejscowości diecezji Speyer. Po Komunii świętej wyśpiewaliśmy radosne i gromkie Te Deum laudamus, dziękując naszemu Panu i Bogu za wszystko dobro, które działo się w tym miejscu przez ostatnie 60 lat: działalności Polskiego Domu Młodzieży oraz naszego Ruchu Światło-Życie.

Szczególnymi Gośćmi naszego świętowania tego dnia był również miejscowy Proboszcz carlsberskiej parafii - ks. Johannes Voss oraz burmistrz miasteczka - Dr Werner Majunke, którzy pod koniec Mszy św. przekazali nam swoje gratulacje i życzenia. Msza św. zakończyła się Odnowieniem Aktu Zawierzenia "Marianum" Matce Bożej Częstochowskiej.

Po Mszy św. w naszej jadalni oraz na wolnym powietrzu odbywała się świąteczna agapa przy obficie zastawionych stołach. To wszystko było możliwe dzięki wspaniałomyślnemu zaangażowaniu i pomocy wielu naszych Przyjaciół.

Po południu był czas na wspólną Koronkę do Bożego Miłosierdzia i program artystyczny, kształtowany przez uczestników V Carlsberskiego Pikniku Muzycznego i spontanicznie przez innych uczestników spotkania. Był to czas śpiewów dziękczynnych i uwielbienia wyrażanych Bogu przez Niepokalaną - przerywanych przez świadectwa osób związanych z naszym Ośrodkiem, uczestników spotkań oazowych i innych. Szczególnie przejmująco brzmiały słowa osób

- dorosłych i młodych, którzy mówili o tym, jak Bóg docierał do nich Swoją łaską w tym miejscu i przemieniał ich życie.

Wieczorem miały miejsce wspólne Nieszpory Maryjne. Niedzielę 28 sierpnia rozpoczęliśmy adoracją Najświętszego Sakramentu i brewiarzową jutrznią. Eucharystia o godz. 12-tej zakończyła nasze jubileuszowe uroczystości.

Gizela M. Skop

Raduj się, Matko Chrystusa, jesteś pełna łask!

Tą pieśnią rozpoczęliśmy uroczystą Eucharystię sprawowaną z okazji Jubileuszu 60-lecia powstania *Marianum* – ośrodka poświęconego w szczególny sposób Maryi. Osobom postronnym niewiele to może mówić. Dla nas przyjaciół oswojonych z tą szczególną przestrzenią, to potencjał żywej wiary, dynamizm działających i spotykających się tu wspólnot; ziemia, której historia przekazuje pamięć zapisaną w ludzkich sercach. Skąd to miejsce i nazwa?

Genezę powstania tego domu mogliby opowiedzieć Polacy – więźniowie obozów koncentracyjnych, robotnicy przymusowi, uciekinierzy polityczni i jeńcy wojenni, których zawierucha wojenna przygnała w to miejsce. Ponieważ powrót do Polski (z różnych względów) był niemożliwy – osiedlili się tu, w pięknym Palatynacie. W Oddziałach Wartowniczych przy armii amerykańskiej znaleźli pracę. I nie zapomnieli o swoich korzeniach. Z założonej przez siebie fundacji na rozwój kultury i oświaty, w sierpniu 1956 roku w Carlsbergu zbudowany zostaje *Kinderheim*. Na cześć Matki Boskiej Częstochowskiej Królowej Polski - dom, który w pierwotnym założeniu miał być miejscem spotkań młodzieży zostaje nazwany *Marianum!*

Dziś, nasze tu spotkanie po latach uobecnia prorocką wizję tamtego wydarzenia. Odtąd na zboczach Palatynatu, aż po dzień dzisiejszy królować będzie Maryja! Obecność Matki Bożej wpisana w duchowość Ruchu Światło-Życie, potwierdzona oficjalnie aktem zawierzenia tego miejsca Matce Bożej Częstochowskiej, jednoczy nas duchowo z intencją inicjatorów i budowniczych tego ośrodka. Tak działa Duch Święty w Kościele! Nam z perspektywy czasu dane jest oglądać Jego cudowne działanie!

Pojawienie się Ojca Franciszka Blachnickiego w tym miejscu, było więc „świętym przypadkiem”!

W 1982 roku, krótko po zawarciu sakramentu małżeństwa, dołączyliśmy także i my do wielkiej rzeszy carlsberskich fanów. Wraz z mężem Wojciechem przeżyliśmy pierwsze rekolekcje oazowe Ruchu Światło-Życie zorganizowane w Carlsbergu przez Ojca Franciszka. Ta nasza oazowa podróż poślubna pozostawiła w nas poczucie świętości Ks. Blachnickiego i wyjątkowości tego miejsca. Jakże chciałoby się „zeskanować" na wieczność obraz wszystkich dobrych wydarzeń i ludzi! Uroczystej jubileuszowej Eucharystii przewodniczył Bp Wiesław Lechowicz - Delegat Komisji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej. Podczas Mszy Św. grupa młodych ludzi przyjęła z rąk Księdza Biskupa Sakrament Bierzmowania. Biskup zachęcał młodych do pójścia drogą, w której zdolność do podjęcia samodzielnego życia wyraża się odpowiedzialnością za przekaz wiary innym. Ewangeliczną wyobraźnię wyraża symboliczne bierzmo podtrzymujące strop. Zasłuchać się w drugiego, ponieść jego kruchość, podtrzymywać w wierze! Taka konstrukcja myślowa ma być najwyższą aspiracją bierzmowanego!

Z okazji Jubileuszu nie mogło zabraknąć reprezentanta mieszkańców tej malowniczej miejscowości. Burmistrz Carlsberga Dr Werner Majunke z radością gratulował tak pięknego czasu, podkreślając harmonijną współpracę i kontakty. Widok prezbiterów zgromadzonych wokół ołtarza, gości i przyjaciół Marianum uobecnia nieprzerwaną ciągłość świadectw zamkniętych w formę wspólnoty osób związanych z tym świętym miejscem. Bo jak inaczej, jak nie świętą nazwać ziemię, która przyjęła i łzy, i dziecięcą radość pierwszych nawróceń. Ta ziemia „pełna łaski" jest świadkiem narodzin Nowego Człowieka! W popołudniowym świętowaniu w Godzinie Świadectw przeplatanej żywiołowym śpiewem można było doświadczyć prawdziwości tych słów.

Jubileusz 60-lecia *Marianum* wpisuje się w rok Wielkich Jubileuszy. Dynamizm działania Ducha Świętego objawia się w wydarzeniach, a te należy kultywować i czcić. Jubileusz to piękna okazja do wypowiedzenia słowa: dziękuję.

Dziękuję Wam wszystkim: Tobie Księże Jacku, naszym kochanym dziewczynom z Instytutu Niepokalanej Matki Kościoła, Wam Siostry i Bracia, którzy zmienialiście oblicze mego serca. I oblicze tego kawałka polskiej ziemi - czyniąc ją świętą. Świadoma zmieniającego się wizerunku Europy życzę nam wszystkim i przyszłym pokoleniom, aby *Marianum* - miejsce, które w dzisiejszych czasach jawi się, jako bezpieczna przystań żywej, katolickiej wiary - ocalało!

Ewa

Świadectwo

W tym roku tak jak i w ubiegłym byłam na rekolekcjach w Carlsbergu. Tym razem w programie były podejmowane tematy tzw. „Dziesięciu kroków ku dojrzałości chrześcijańskiej" (w ramach Oazy I stopień "bis").

Składając to świadectwo chcę wrócić do poprzednich rekolekcji, ponieważ od tamtego momentu wszystko, co się dzieje w moim życiu, zwłaszcza duchowym, stanowi pewien nowy etap.

W trakcie poprzednich rekolekcji uświadomiłam sobie, że jednym z najważniejszych pytań jakie kieruje do mnie Bóg, to pytanie, które Bóg w raju zadał Adamowi: "Gdzie jesteś?", a najważniejsza sprawa do skorygowania w moim życiu to nie być jak Adam, czyli liczyć tylko na siebie, lecz w chwili próby kierować się do Boga.

Tegoroczne rekolekcje mieliśmy zaplanowane od piątku, a od czwartku w naszym życiu (rodziny) jeden za drugim sypały się problemy. Ich ilość i skala nie pozwoliły nam wyruszyć w piątek i wszystko wskazywało na to, że nie pojedziemy na rekolekcje.

Wieczorem z mężem usiedliśmy i po długiej bolesnej rozmowie (bolesnej ze względu na towarzyszące okoliczności) podjęliśmy decyzję, że rano, o świcie ze świeżym spojrzeniem i spokojniejszymi głowami pojedziemy do Carlsbergu.

Nie oddamy tej walki walkowerem. Kiedy w Carlsbergu ks. Jacek omawiając na katechezie, spotkanie św. Tomasza Apostoła z Jezusem w Wieczerniku, wypowiedział zdanie: "To nie jest wszystko jedno, gdzie jestem w danym momencie", znalazłam potwierdzenie, że decyzja o przyjeździe była dobra.

Tak po ludzku, gdybym wybrała pozostanie w domu i wypłakiwanie się, większość osób zrozumiałaby takie zachowanie, obdarzyliby mnie nawet współczuciem. Jednak na rekolekcjach okazało się, że jestem wewnętrznie spokojna. Nie odpływam myślami w trakcie zajęć i katechez ku troskom. Nie wybiegam myślami do przodu, a co będzie potem? Potrafię żartować i śmiać się na pogodnych wieczorach.

Wtedy też uświadomiłam sobie właściwe znaczenie słów wypowiadanych przez proboszcza z parafii w Tychach: Za wszystko, zawsze i wszędzie najpierw Bogu dziękujmy (por. 1 Tes 5,16-18). Co prawda proboszcz wypowiadał je w chwilach radosnych i podniosłych parafii, ja w Carlsbergu odkryłam ich nowy sens, by w każdym położeniu Bogu dziękować. Za to, co po ludzku spotkało mnie złego, też jestem Bogu wdzięczna, bo z tego Bóg może wyprowadzić dobro (por. Rz 8,28). Duch Święty pokazał mi te rejony mojej duszy, których nie znałam, wskazał na przyczyny niewłaściwego myślenia i pocieszył, że gdy bezgranicznie zaufam Bogu mogę to zmienić. To, gdzie jestem dziś, także duchowo, ma wpływ na to gdzie będę w przyszłości. Na przykład, gdybym zignorowała owoce poprzednich rekolekcji i w marcu zaplanowała zamiast wyjazdu do Carlsbergu fantastyczne

wczasy, to jestem przekonana, że po czwartkowych wydarzeniach, fantastyczne wczasy okazałyby się koszmarem nie do zniesienia. Rekolekcje w Carlsbergu zwracają mi uwagę na to, że najważniejsze to szukać Oblicza Boga, a nie Jego ręki (por. Mt 6,32-33).

Tak, jestem Bogu wdzięczna za położenie, w którym się znalazłam i wierzę, że ono mnie udoskonali, utwierdzi, umocni i ugruntuje.

Jestem też wdzięczna za rekolekcje w Carlsbergu, za to czego doświadczyłam, za ludzi, których tam spotkałam, bo to nie jest wszystko jedno gdzie jestem.

Ewa Girnt

"Kto zaś będzie pił wodę, którą ja mu dam [...] stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu" (J 4,14)

Oaza rodzin: 12-21.08.2016

Mam na imię Renata. Jak wielka jest Chwała Boga dowiedziałam się trzy lata temu po zakończonej oazie w Carlsbergu. Wtedy to samotna, ale nie sama, razem z siostrą, mamą oraz dziećmi doświadczałam pierwszy raz Boga na Oazie Rodzin. Tam też zawierzyłam Mu swoje życie. Zaufałam całkowicie podczas wspólnej modlitwy wstawienniczej w przedostatni dzień oazy. Prosiłam wtedy w modlitwie o dobrego męża. Chociaż ciężko było w to uwierzyć, bo aktualnie nie miałam nikogo. Mało tego, byłam w trakcie unieważnienia mojego ślubu kościelnego, a mając córkę z pierwszego małżeństwa nie liczyłam na zbyt wiele. Ale Bóg miał dla mnie inne plany! W miesiąc po oazie poznałam cudownego człowieka, który wydawał się odpowiedzią na moje modlitwy. Cztery miesiące po oazie dostałam odpowiedź z Sądu Metropolitalnego, że mój ślub kościelny został uznany za nieważny. Czułam w sercu wielką radość, spokój. Byłam pewna, że Bóg prowadzi mnie dobrą dla mnie drogą, pokazując moje powołanie. Z Piotrem pobraliśmy się niecałe trzy lata później, a w tym roku w sierpniu przyjechaliśmy na oazę rodzin już razem, jako rodzina. Chwała Panu!

Mam na imię Piotr. Jestem od trzech miesięcy mężem Renaty. Moje przeżycia dotyczące ostatniej sierpniowej Oazy Rodzin I stopnia opisuję na świeżo. Gdy podczas ostatniego dnia rekolekcji padło pytanie o dobro, które się "zadziało" podczas ich trwania, pomyślałem o swoim trudzie…, doznałem silnego wzruszenia i wewnętrznego poruszenia.

Dużo było o tym, iż Bóg Cię kocha ... o tym, że Bóg i tak Cię kocha ... o działaniu Ducha Świętego, ... o cudach, wspólnocie. Do mnie mocno przemówiły słowa ks. Jacka o tym, iż bycie chrześcijaninem nie polega tylko na byciu powyżej

"średniej". Słowa o wierze deklarowanej i wierze realizowanej w lot złapałem, ponieważ często pokazuję swoim pacjentom jak to jest z wartościami - co innego deklarujemy i co innego realizujemy. Świadomość bycia powyżej średniej, wygodne poczucie bezpieczeństwa i własny rachunek sumienia przemówiły do mnie. Na rekolekcje przyjechałem z przeświadczeniem, że przecież robię więcej w kwestii wiary od innych: kolegów z pracy, podwórka, swoich pacjentów (swoją drogą jak to wygodnie porównywać się do ludzi, którzy zatracili się w życiu ..nawet gdy to porównanie jest na nieuświadomionym poziomie). Dobry ze mnie chrześcijanin; mając tylko 7 dni urlopu w okresie próbnym w nowej pracy i mając do wyboru wyjazd z rodziną na Rugię i wyjazd z rodziną na rekolekcje wybieram przecież to drugie. Odpocznę, odbuduję się duchowo, spędzę czas z rodziną.. Tak też było, ale słowa ks. Jacka dotarły głębiej. Dwa dni unikałem ludzi, w czasie wolnym spałem. A gdy nie spałem kombinowałem: racjonalizowałem, intelektualizowałem, minimalizowałem, porównywałem się do innych - zaprzeczałem, no i non stop wracało; jak to jest: byli lepsi i byli gorsi w tych moich rozważaniach, byłem ja i były wartości chrześcijańskie deklarowane i realizowane. Pojawiła się świadomość, że takie wygodne to moje chrześcijaństwo na zasadzie Panu Bogu świeczkę a diabłu ogarek..

Dobro, które się wydarzyło to ten trud, to ta wewnętrzna walka, słowo Boże w ustach Kapłana w moim umyśle i sercu.

Dobrem, które się zadziało to duchowość ks. Henryka: moc wiary, wielość poziomów; to powołanie ks. Jacka: Boże poczucie humoru, logika i umiejętność dotarcia, próba wyjaśnienia, przenikliwość i praktyczność, którą cenię; to postać Basi: serdeczność, żar, naturalność w obcowaniu ze Stwórcą i ludźmi - naturalność i autentyczność. To Pani Gizela i inne siostry. To siostry i bracia uczestnicy rekolekcji, ich świadectwa, obecność. To klimat Marianum, Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki. Dobro to Maria - Boży psycholog, o którą początkowo z racji wykonywanego zawodu byłem nawet trochę zazdrosny, jej mądrość, doświadczenie i łaska łączenia psychologii i wiary. Maria, która natchnęła, która porozmawiała i w sferze prywatnej i zawodowej potwierdziła dobro wybranej przeze mnie drogi. Dobro to moja rodzina, kochana i mądra: żona, dzieciaki, mama i szwagierka oraz szwagier i jego kilka słów po polsku.

Dobro - ten duchowy dysonans poznawczy, który zabrałem do domu...

Kwestią wiary jest to, co z tym teraz zrobię.

Renata i Piotr

Lectio divina – świadectwo

Po raz pierwszy zetknęłam się z Lectio divina w 2015 roku w czasie weekendowej sesji w Carlsbergu. Jechałam na nią z ciekawości, z nastawieniem na poznanie jakiejś nowej skutecznej techniki, która mogłaby być przydatna w mojej codziennej praktyce czytania Słowa Bożego. Szybko zobaczyłam, że cel sesji jest zupełnie inny i dużo głębiej odpowiada na potrzeby mego serca. Posłyszałam o relacji, o nowej jakości relacji z Bogiem przez Słowo, które do mnie kieruje każdego dnia. Mimo, że czytałam codziennie Biblię, robiłam to trochę machinalnie i często zapominałam, że w czasie jej lektury stawałam w obecności Boga i to w bardzo szczególny sposób, bardziej na poziomie serca niż intelektu. Moje doświadczenia z owej sesji weekendowej spowodowały, że przyjechałam później dwukrotnie na dłuższe, już ośmiodniowe rekolekcje Lectio divina, które - podobnie jak sesje weekendowe - odbywają się w ciszy i z towarzyszeniem kierownika duchowego, co dawało mi światło na to, co przeżywam i pomagało lepiej zrozumieć, co Pan Bóg mi pokazuje.

Lectio divina to dla mnie przede wszystkim bliskie przebywanie z Panem Bogiem, stawanie z Nim 'serce przy sercu', a czas takich rekolekcji to również doświadczanie w szczególny sposób Jego miłości i konkretnego działania w moim sercu. Również tego jak Bóg przemieniał moje myślenie o Nim samym, drugiej osobie i o mnie. Zdumiewała mnie Jego delikatność i konkretność podczas naszych codziennych 'rozmów' w czasie medytacji, czy Eucharystii, podczas adoracji Najświętszego Sakramentu czy codziennych spacerów. Odkrywałam jak bardzo jest On o mnie zatroskany i podziwiałam jak mądrze mnie prowadzi. Doświadczyłam głębokiego uwolnienia i uzdrowienia serca, czułam się jak nowonarodzona.

Dzięki tym wszystkim doświadczeniom zmieniła się również moja codzienność. Obecnie ze zwiększonym biciem serca i radością na spotkanie z Panem otwieram Pismo Święte, medytuję Słowo, słucham tego, co Pan mi pokazuje i za to gorąco dziękuję Bogu.

Alina

Dzień Wpólnoty, Duisburg 6.11.2016

Jak co roku w listopadzie gościliśmy diakonię z Carlsbergu – księdza Jacka, Danusię i Basię. Był to owocny czas modlitwy, dzielenia się Słowem Bożym i refleksji nad życiem.

Po przywitaniu ks. Jacek Herma wygłosił katechezę nawiązującą do podejmowanej w Częstochowie Wielkiej Pokuty i do Jubileuszowego Aktu wyboru Chrystusa Pana i Króla. Boże wezwanie, by iść drogą prawdy, to zmierzenie się z tym co w nas jest oraz przyjęcie także tego, co wiąże się z naszymi korzeniami i dziedzictwem naszych przodków. Potrzeba właściwie to nazwać i zanieść Bogu, aby on mógł to porządkować i leczyć. Przykładami takiej postawy są m.in. Nehemiasz (por. Neh 1,1-11) i Azariasz (por. Dn 3,25-45). Całość naszego trudnego ludzkiego dziedzictwa wziął na swoje ramiona i odkupił Jezus Chrystus.

W dalszej części analizowaliśmy psalm 51-szy, szczególnie pod kątem miłosierdzia i łaskawości Bożej skierowanej do ludzi czystego serca.

Po odmówionej wspólnie Koronce do Miłosierdzia Bożego udaliśmy się na Mszę św. odprawianą razem z parafianami Polskiej Misji Katolickiej w Duisburgu. Eucharystii przewodniczył ks. Prob. Romuald Greh SChr, a homilię wygłosił ks. Jacek.

Następnie posililiśmy się obiadem oraz ciastem i kawą na agapie, wykorzystując okazję do luźnych rozmów i podzielenia się spostrzeżeniami i duchowymi przeżyciami.

Na zakończenie spotkania słuchaliśmy dzielenia się Słowem Bożym oraz świadectw uczestników spotkania. Były one bardzo emocjonalne i uświadomiły nam, jak Bóg podnosi człowieka i daje siłę także do pokonywania trudnych sytuacji życiowych. Po pobłogosławieniu przez księdza Jacka rozstaliśmy się umocnieni duchowo, z nowymi impulsami na dalszą drogę życia.

Jola

Rekolekcje dla ministrantów

W dniach 1-5 listopada 2016 roku ministranci z PMK Stuttgart i PMK Rottweil wzięli udział w rekolekcjach dla ministrantów.

W tych dniach dzieci uczyły się posługi przy ołtarzu oraz uczestniczyły w codziennej Eucharystii.

Starsi uczestnicy mieli zajęcia dla animatorów i uczyli się jak prowadzić grupy ministrantów w parafii.

Oprócz zajęć był też czas wolny, kiedy dzieci i młodzież z naszych parafii bliżej mogli się poznać i bawić.

Ks. Wiesław Soja z Rottweil i O. Henryk Sitko z Böblingen wspierali ministrantów posługą sakramentalną.

Carlsberg jest miejscem, gdzie można się wyciszyć i zbliżyć do Boga - stwierdzili to uczestnicy w ostatnim dniu rekolekcji na godzinie świadectwa.

Robert Waliczek

Moje spotkanie z Ojcem Franciszkiem

Powoli zbliżamy się do 30. rocznicy odejścia do Pana naszego Założyciela Ojca Franciszka Blachnickiego. Pan Bóg dał mi tę łaskę, że mogłam go w swoim życiu spotkać, pracować z nim, słuchać go, uczyć się od niego wiary konsekwentnej w różnym czasie, w różnych okolicznościach życia. Przyjmuję to jako wielki dar i dlatego chcę się z Wami podzielić tym jak Pan Bóg ubogacił moje życie przez spotkanie z Ojcem.

Będąc jeszcze w Polsce początkiem lat osiemdziesiątych spotkałam Ojca kilkakrotnie, ale tak z daleka. Słyszałam od innych "to jest Ojciec". Dla mnie, wtedy młodej studentki, początkującej oazowiczki, wydawał mi się taki daleki i niedostępny. Potem Ojciec wyjechał na Zachód i tam pozostał już do śmierci. Najpierw był we Włoszech, a potem Boża Opatrzność przyprowadziła go do Carlsbergu.

Ja po studiach ekonomicznych w Lublinie odkryłam swoje powołanie do Instytutu Niepokalanej Matki Kościoła. Po dwóch latach mojego pobytu i posługi w Polsce (najpierw w Dursztynie, a potem w Krakowie) dowiedziałam się, że mam wyjechać do Carlsbergu, aby tam posługiwać w Centrum oazowym w "Marianum". Na początku trochę się bałam, ale bardzo się cieszyłam, że mogę być bliżej Ojca, wreszcie go poznać osobiście. I tak w planach ludzkich było, że wyjedziemy "we cztery" z Agatą, Basią i Jolą, jednak w planach Bożych było inaczej. Tylko ja i Agata otrzymałyśmy wizy na wyjazd do Niemiec (wtedy był to jeszcze czas mocnej komuny). Przyleciałyśmy samolotem na 30-lecie "Marianum" w 1986 roku. Po przyjeździe Grażynka zaprowadziła nas do Ojca Franciszka i przedstawiła: "To jest Basia, a to jest Agatka". Ojciec słyszał, że w Polsce jest bardzo zdolna pod każdym względem intelektualnym i manualnym Basia, ona tez miała przyjechać. Powiedział więc do mnie: "A, to ty jesteś ta zdolna Basia?"; ja to spotkanie do dzisiaj pamiętam, wtedy pomyślałam - Ojciec będzie zawiedziony, że to ja

przyjechałam a nie ta zdolna. Odpowiedziałam więc: "Nie, proszę Ojca, ta zdolna nie dostała wizy". A Ojciec natychmiast: "A, to właśnie takich nam potrzeba, dyspozycyjnych i gotowych do wszystkiego". Tak wyglądało moje pierwsze spotkanie z Ojcem.

Powoli aklimatyzowałam się w Carlsbergu i dziękowałam Bogu, że mogę być w tym miejscu i przygotowywać się do moich pierwszych ślubów w obecności Ojca i trzech Założycielek naszego Instytutu: Zeni, Gizeli i Zyty (już śp.). Czas moich początków w Carlsbergu nie był łatwy, pod różnymi względami, także pod względem materialnym. Dane mi było doświadczyć w swym życiu słów świętego Pawła "umiem biedę cierpieć, umiem też obfitować". Ojciec był tym, który dodawał nam siły, otuchy, nadziei na lepsze jutro. On nigdy nie wątpił, wierzył do końca, choć wewnętrznie przeżywał ogromne rozterki i dramaty. Dla nas był zawsze świadkiem nieugiętej wiary.

Zbliżała się data moich pierwszych ślubów. Ojciec na początku mówił, że mam dzwonić do domu i przekazać, że Msza z moimi ślubami będzie transmitowana przez radio Wolna Europa (w tamtym czasie raz w miesiącu radio Wolna Europa transmitowało Msze święte z Carlsbergu). Początkowo nie chciałam wierzyć i nie słuchałam Ojca,lecz kiedy Ojciec się trochę na mnie zdenerwował zadzwoniłam i powiedziałam mamie, aby 1 stycznia 1987 roku słuchali radia Wolna Europa, bo wtedy usłyszą również mnie i moje zaślubiny z Jezusem. Jestem bardzo wdzięczna Panu Bogu, że moje pierwsze śluby mogłam złożyć na ręce naszego Założyciela Ojca Franciszka i że mogli być tego świadkami moi rodzice i moja wspólnota, która swoje rekolekcje przeżywała w Nałęczowie pod Lublinem.

Podczas mojego pobytu w Carlsbergu Ojciec często chorował, przebywał w szpitalu, ale kiedy był w domu bardzo lubiłam siadać przy nim przy posiłku i rozmawiać, słuchać, pytać o różne sprawy. Ojciec był człowiekiem bardzo otwartym na ludzi, umiał rozmawiać z każdym, umiał dostosować się do poziomu każdego człowieka i tego postawionego wysoko i tego najmniejszego, którego Bóg postawił na jego drodze. Ojciec miał wielkie serce dla ludzi, nikogo nie odrzucił, przyjął każdego, czy to bezdomnego czy alkoholika, był jak dobry pasterz, który przygarnia zagubione owce.

Pomimo swojej choroby Ojciec bardzo dużo i intensywnie pracował. Pracował na różnych frontach: w Marianum, Maximilianum (drukarnia), ChSWN(Chrześcijańska Służba Wyzwolenia Narodów). Miał także wiele innych zaangażowań; przypominam sobie jak mi mówił, że pracuje na jedenaście etatów.

Kiedy więc nadszedł dzień 27 lutego 1987 roku byliśmy razem z Ojcem w drukarni (to było jego "oczko w głowie"). Bardzo lubił drukarnię, wierzył, że materiały mogą być drukowane i przekazywane do Polski, przez co ludzie będą mogli się formować, rozwijać i wzrastać w wierze. Tego właśnie dnia była uruchomiona jedna z maszyn - sklejarka. Pracowałam razem z Ojcem przy tej maszynie, ja wkładałam części książki, potem był pobierany klej, okładka i z maszyny wychodziła już gotowa książka. Ojciec właśnie robił korektę na końcu, dobre wybierał, a złe odrzucał. Pamiętam jego uśmiech i radość z tej uruchomionej maszyny, i tak było do obiadu. Potem, po obiedzie, my poszliśmy dalej do drukarni, a Ojciec udał się na poobiednią drzemkę. Jakiż szok przeżyliśmy, kiedy ktoś przybiegł do drukarni około godziny 16 i powiedział, że ks. Blachnicki nie żyje. Dla mnie pierwszą myślą było, że to już koniec z nami, z Carlsbergiem, bo to wszystko się opierało na Ojcu. Potem wszyscy zgromadziliśmy się przy Ojcu na modlitwie. Jedna z założycielek - Zyta powiedziała: "Wyśpiewajmy Magnificat". Ojciec Franciszek uczył nas we wspólnocie, aby zawsze razem z Maryją uwielbiać Boga w tym hymnie. Zawsze, a więc we wszystkim co radosne i w tym wszystkim co trudne czy po ludzku beznadziejne. I wyśpiewaliśmy, oddaliśmy chwałę Bogu za dar życia i posługi Ojca Franciszka. I wtedy pamiętam, że zmieniło się moje myślenie, powiedziałam sobie, że jeżeli to jest tylko dzieło Ojca Franciszka to upadnie, zaniknie, ale jeżeli jest to dzieło Boże to mimo odejścia Ojca będzie trwało. Bo przecież taką Ojciec miał umowę z Niepokalaną: przyjmij moje życie w ofierze, aby tu powstało Twoje Sanktuarium – miejsce gdzie ludzie będą znajdowali wolność u Ciebie.

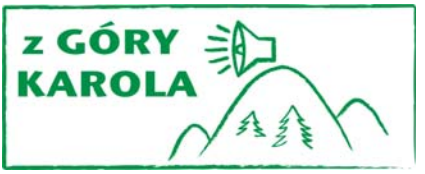
I tak po 30 latach od śmierci Założyciela Ojca Franciszka mogę powiedzieć, że jest to dzieło Boże, trwa nadal, rozwija się, zmienił się jego profil, skończył się czas komuny, doświadczamy wolności. I tu wspomnę, że Ojciec miał ducha proroczego, on wiedział, że Polska będzie wolna , ale Polacy nie będą do tej wolności przygotowani. Ostatnie czasy, które obserwujemy w Polsce o tym świadczą, że Polacy nie potrafią cieszyć się wolnością razem, są skłóceni, podzieleni, rozbici.

Jak wspomniałam, dzieło, które Bóg zapoczątkował w Carlsbergu przez Ojca Franciszka, trwa nadal. Docierają ludzie z całej Europy Zachodniej, dorośli, rodziny z dziećmi, młodzież. Tutaj odnaleźli swój dom, swoje miejsce gdzie mogą spotykać Boga, odkrywać Jego miłość, gdzie mogą doświadczać uzdrowienia serca, gdzie mogą zawierać nowe znajomości, nowe przyjaźnie z podobnie myślącymi.

Ja także dziękuję Bogu, że tu w tym miejscu mnie postawił, uczynił ze mnie narzędzie do tej pięknej posługi Bogu i ludziom.

Niech Bóg będzie uwielbiony za wszystkie dzieła , które tu czyni, a które zapoczątkował przez naszego Ojca Założyciela, bo gdyby nie on, jego wiara, oddanie i miłość nie bylibyśmy tutaj, może nigdy nie usłyszelibyśmy, że jest takie miejsce na świecie jak "Marianum" w Carlsbergu, miejsce oddane i zawierzone od 60 lat Maryi.

Barbara Mazur

26-28.08.2016 - Obchody 60. rocznicy "Marianum". Uroczystościom przewodniczył Ks. Bp Wiesław Lechowicz, Delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Emigracji. Jubileuszowym dniom towarzyszyło hasło - "Błogosławieni miłosierni". Główna Msza rocznicowa w sobotę, 27 sierpnia, pod przewodnictwem Ks. Bpa W. Lechowicza i z udziałem kilkunastu kapłanów, zgromadziła ok. 300 uczestników, odbyła się w naszym amfiteatrze. Ks. Biskup udzielił również sakramentu bierzmowania kilkunastu kandydatom. Na zakończenie liturgii nastąpiło odnowienie Aktu Zawierzenia "Marianum" Matce Bożej Częstochowskiej. Wspólna modlitwa, świadectwa z przeżytych różnych spotkań oraz śpiewy animowane przez uczestników V Carlsberskiego Pikniku Muzycznego przyczyniły się do wspólnego świętowania. Sobotnie uroczystości rozpoczęły także kolejny cykl dziesięciu comiesięcznych Maryjnych Czuwań Modlitewnych. Odbywają się one od 1997 roku; uczestnicy są zachęcani do naśladowania Maryi w Jej postawach wiary. Było to już 191. spotkanie. Obszerniejsze sprawozdanie z uroczystości - patrz. str. 6-8.

28.08. - 11.09.2016 - Oaza III°. Kilkunastu młodych wzięło udział w Oazie trzeciego stopnia. Program wprowadzał w tajemnicę Kościoła-wspólnoty idącego przez czas, a równocześnie zakorzenionego na terenach Diecezji Spira (Speyer) już od czasów apostolskich.

9-11.09.2016 - weekend dla grupy rodzin Domowego Kościoła z Hanoweru. Była to też okazja do nawiedzenia Carlsbergu – miejsca ostatnich pięciu lat życia i posługi Ojca Założyciela ks. Franciszka Blachnickiego.

17-25.09.2016 - Szkoła Modlitwy Słowem Bożym. Rekolekcje "Lectio divina" prowadzili: ks. Andrzej Drogoś SDS - opierając się na Ewangelii wg św. Marka oraz ks. Joachim Stencel SDS - opierając się na Ewangelii wg św. Mateusza. W rekolekcjach uczestniczyło 19 osób z Niemiec oraz Belgii. Rekolekcjom towarzyszyła cisza i ... przepiękna jesienna pogoda, dwa elementy sprzyjające otwieraniu się na Boga i na moc Jego słowa.

30.09. - 2.10.2016 - W tych dniach miało miejsce pierwsze z cyklu spotkań kolejnej grupy wsparcia Dorosłych Dzieci Dysfunkcji; towarzyszy jej pani psycholog Maria Rabsztyn z Katowic. W spotkaniu wzięło udział 13 osób.

30.09. - 2.10.2016 - W ramach dorocznego spotkania Europejskiej Polonijnej Rady Duszpasterskiej, pod przewodnictwem ks. Biskupa Wiesława Lechowicza, odbyły się z racji 1050. Rocznicy Chrztu Polski dwudniowe obrady w Poznaniu. Uczestnicy nawiedzili także Gniezno i Lednicę. Carlsberskie Centrum reprezentował ks. Moderator Jacek Herma.

7.10.2016 - W święto Najświętszej Maryi Panny Różańcowej odbyło się 192. Maryjne Czuwanie Modlitewne. Uroczysta Msza św. wieczorna została przedłużona o modlitwę różańcową przed wystawionym Najświętszym Sakramentem.

7-9.10.2016 - W tych dniach odbyło się spotkanie dla młodzieży starszej. W spotkaniu uczestniczyło 60 osób. Tematem głównym był Sakrament Pokuty. Katechezy wygłaszał O. Mateusz, franciszkanin konwentualny.

14-16.10.2016 - Konwencja polskojęzycznych grup AA (Anonimowi Alkoholicy) w Europie. W spotkaniu wzięło udział 110 osób. Tematem wiodącym było: "Przywództwo we wspólnocie AA: zawsze ważna potrzeba". Do zasadniczej grupy AA dołączyła grupa Al- Anon; uczestniczący pochylali się nad krokiem VII: "Prosiliśmy Boga z pokorą, aby usunął nasze wady". W sumie przez dwa dni gościliśmy prawie 150 osób.

21-23.10.2016 - Odbyło się spotkanie dla małżeństw o temacie „Komunikacja w małżeństwie". Cieszyło się ono wielkim powodzeniem; uczestniczyły 22 małżeństwa z Belgii, Luksemburga i różnych części Niemiec. Spotkanie prowadzili Agnieszka i Jakub Kołodziejowie z Lublina - redaktorzy pisma „Zbliżenia" i autorzy „Małżeńskiej gry". Podczas spotkań rodziców dzieci (w liczbie 33) miały swoje zajęcia z opiekunami w budynku i na powietrzu.

24.10.2016 - Ks. Jacek Herma wraz z przedstawicielami Polonii uczestniczył w Rzymie w obchodach 90. Rocznicy urodzin Księdza Arcybiskupa Szczepana Wesołego, wieloletniego Delegata Prymasa Polski ds. Duszpasterstwa Emigracji.

Sędziwy Jubilat prosił o przekazanie serdecznych pozdrowień dla całej carlsberskiej wspólnoty i udzielił także swojego błogosławieństwa na dalszą naszą posługę.

29.10.2016 - Odbyło się doroczne Spotkanie Diakonii Ruchu Światło-Życie oraz Zebranie walne Stowarzyszenia "Bewegung Licht-Leben e.V.", którego głównym zadaniem jest zarządzanie carlsberskim Centrum Ewangelizacji i organizacja spotkań rekolekcyjnych. Dokonano podsumowania pracy w latach 2015/2016 oraz wybrano nowy Zarząd Stowarzyszenia "Bewegung Licht-Leben e.V." na kolejną pięcioletnią kadencję. Przewodniczącym Stowarzyszenia jest ks. Jacek Herma. Funkcję wiceprzewodniczącego pełni Jerzy Łodziński. Skarbnikiem została wybrana Urszula Kula, sekretarką - Barbara Mazur.

1-5.11.2016 - Oaza dla ministrantów. Brało w niej udział około 30 dzieci z Polskich Misji Katolickich Stuttgart, Böblingen, Tübingen oraz Rottweil wraz ze swoimi duszpasterzami ks. Prob. Wiesławem Soją i ks. Henrykiem Sitko CSsR. Dzieci uczyły się poprawnego służenia do Mszy Świętej, zgłębiały poprzez katechezy podstawowe prawdy wiary. Uczestniczyły w liturgii, we wspólnych modlitwach. Był również czas na spacery i zabawę.

5.11.2016 - Tego dnia, po wieczornej Eucharystii, w pierwszą sobotę miesiąca, w intencji wynagradzającej Niepokalanemu Sercu NMP, przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmówiono Różaniec. Było to 193. Maryjne Czuwanie Modlitewne, nawiązujące w swoich treściach do próśb Matki Bożej z Fatimy.

5.11.2016 - Spotkanie Carlsberskiego Kręgu Centralnego Domowego Kościoła. Pod przewodnictwem dra Grzegorza Krzyżowskiego i jego małżonki Agnieszki, którzy podsumowywali prace DK w Niemczech i przekazywali ważne terminy na kolejny rok pracy 2017. Następnie miały miejsce relacje par odnośnie pracy formacyjnej w poszczególnych rejonach Niemiec; odczytano również relacje z terenu nieobecnych par DK. W spotkaniu brało udział sześć par i dziesięcioro dzieci. Zgromadzonym towarzyszył ks. Jacek Herma, który wygłosił Katechezę na temat "Wielkiej pokuty".

6.11.2016 - Ks. Moderator Jacek Herma, Barbara Mazur i Danuta Wołowiec wzięli udział w Dniu Wspólnoty w Duisburgu. Uczestniczyło w nim ok. 30 osób. Ks. J. Herma wygłosił katechezę o "Wielkiej pokucie". Poruszany był problem potrzeby szczerego zmierzenia się ze swoją przeszłością i dziedzictwem przodków. Odszukanie swoich korzeni to także problem tożsamości narodowej Polaków żyjących w Niemczech. Eucharystia sprawowano razem z całą miejscową parafią polską.

7.11.2016 – Spotkanie przy PMK w Brukseli (Belgia) odbyło się w ramach poniedziałkowych spotkań grupy biblijnej po Mszy św. parafialnej. Zebrało się około 30 osób. Przy herbatce był czas przedstawiania się, a następnie Ks. J. Herma powiedział katechezę komentując tekst Mateuszowej Ewangelii o Zacheuszu.

10-13.11.2016 - Rekolekcje dla DDD (Dorosłe Dzieci Dysfunkcji) i ich rodzin. Podczas rekolekcji była możliwość spotkania się tych, którzy uczestniczyli w zajęciach, a także okazja dla członków rodzin, zwłaszcza współmałżonków, na głębsze zrozumienie swojej bliskiej osoby. Temat spotkania brzmiał: "Pytania i odpowiedzi Księgi Hioba". Uczestniczyło 30 osób, w tym 13 dzieci. Katechezy na temat problematyki cierpienia i śmierci w oparciu o Księgę Hioba wygłaszał ks. Jacek Herma, p. Maria podjęła wykład nt. śmierci w oparciu o książkę Rock'a oraz nt. potrzeby zmieniania swojego myślenia w procesie pracy nad sobą. Wieczorami dorośli razem z dziećmi bawili się na pogodnych wieczorach. W tym samym czasie spotykała się w Carlsbergu także grupa muzyczna oazy młodzieżowej (5 osób).

18-20.11.2016 - Jesienne Dni skupienia związane z zakończeniem Roku Miłosierdzia. Prowadził je ks. prał. Henryk Bolczyk. Uczestniczyło w nich 40 osób dorosłych i 3 dzieci.
Podczas sobotniej modlitwy miał miejsce Jubileuszowy Akt Przyjęcia Chrystusa za Króla i Pana na zakończenie Roku Miłosierdzia.

24-27.11.2016 - Dni Skupienia Środowisk Trzeźwościowych. Uczestniczyło

w nich 65 osób. Tematem wiodącym było "Wychodzenie z izolacji emocjonalnej". Zajęcia terapeutyczne powadził Jurek Drabik, który dotarł z Białegostoku. Podczas mityngów były podejmowane następujące kwestie: "Szczerość bycia sobą czy dalej zakładanie maski w zależności od sytuacji?, Zainteresowanie i troska o drugą osobę. Zmiany, które zaszły w moim życiu od kiedy nie piję?". Podczas dni skupienia był również czas na codzienną Eucharystię, medytacje poranne, Drogę Krzyżową w terenie, a także na ognisko, spotkanie przy muzyce z Lechem oraz pogodny wieczór z Basią.

2-4.12.2016 - Spotkanie formacyjne dla młodszej młodzieży, w wieku 12 - 14 lat. Uczestniczyło 55 osób. Najwięcej osób (bo aż 37) dotarło do nas z Polskiej Misji Katolickiej z Monachium wraz ze swoim duszpasterzem ks. Tomaszem Sadowskim CSsR. Spotkanie prowadził ks. Dariusz Stankiewicz z Diakonią młodzieży

8.12.2016 - W uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny odbyło się, kolejne, 194. Maryjne Czuwanie Modlitewne.

9-11.12.2016 – Kilkunastu doradców poradni rodzinnych z kilku parafii Polskiej Misji katolickiej w Niemczech spotkało się na swoim czasie modlitwy i formacji. Konferencje prowadził p. Wiesław Gajewski.

"Wolni i wyzwalający"
Obchody 30. rocznicy śmierci Czcigodnego Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego (1921-1987).
3-5.03.2017

Piątek, 3.03.2017

17.30 Droga Krzyżowa
19.00 Kolacja
20.00 Eucharystia + Nieszpory
/Noc czuwania w intencjach wyzwolenia/

Sobota, 4.03.2017

8.00 Jutrznia
8.45 Śniadanie
10.00 Katecheza
Spotkanie w grupach
13.00 Obiad
14.30 Wyprawa do "Źródła Mara"
7.30 Eucharystia
Adoracja Najświętszego Sakramentu / Różaniec
19.00 Kolacja
20.30 I Nieszpory I Niedzieli W. Postu

Niedziela, 5.03.2017

8.00 Adoracja Najśw. Sakramentu
8.30 Jutrznia
9.00 Śniadanie
10.15 Katecheza
11.30 Różaniec
12.00 Eucharystia
13.00 Obiad

RUCH ŚWIATŁO-ŻYCIE
Międzynarodowe Centrum Ewangelizacji "Marianum"
Kreuzweg 28, D - 67316 Carlsberg
Tel. 06356/228, Fax 06356/8676, E-mail: marianum@oaza.de
www.oaza.de

TERMINARZ CARLSBERSKI

Jeśli nie podano inaczej, spotkanie odbywa się w Carlsbergu. Zgłoszenie na rekolekcje oznacza decyzję udziału w całości programu, od początku do końca rekolekcji.

Jeśli koszty byłyby przeszkodą w udziale, prosimy o kontakt z nami, by uzgodnić warunki uczestnictwa w rekolekcjach

Koszty pobytu rekolekcyjnego
za dobę (nocleg, śniadanie, obiad, kolacja)

Dorośli -	*24 € + 3 €*	Dodatkowo w sezonie grzewczym
Młodzież, studenci -	*22 € + 3 €*	
Dzieci (8-13 lat) -	*20 € + 2 €*	
Dzieci (3-7 lat) -	*15 € + 2 €*	

Rodziny wielodzietne:
opłata za 3. dziecko 50%
za 4. dziecko 25%

Ceny rekolekcyjne zakładają:
1. **Gotowość udziału uczestników w "pracy dla wspólnoty"** (utrzymanie porządku + dyżury przy posiłkach)
2. **Prosimy** o przywiezienie ze sobą kompletu pościelowego lub śpiwora i prześcieradła (ułatwia to pracę naszej pralni). Pościel na miejscu: jednorazowo 5 €

STYCZEŃ 2017

1.01.2017	(195) Maryjne Czuwanie Modlitewne (12.00 Eucharystia) **|niedziela!|** Uroczystość Bożej Rodzicielki Maryi
8.01.2017	Święto Chrystusa Sługi (Niedziela Chrztu Pańskiego)
14.01.2017 (!)	Opłatek dla rodzin (organizuje Domowy Kościół)
27-29.01.2017	Grupa wsparcia DDD (spotkanie 3.)

LUTY 2017

2.02.2017	**|czwartek!|** (196) Maryjne Czuwanie Modlitewne Święto Ofiarowania Pańskiego. Dzień Światła: Błogosławienie świec Oazy 2017
3-5.02.2017	Carlsberskie Spotkanie dla Małżeństw. Prowadzi Jacek Pulikowski z Poznania. O męskości dla mężczyzn i kobiet (Ojcostwo i wychowanie do niego)
10-12.02.2017	Spotkanie dla młodzieży starszej

15-19.02.2017 Oaza ±60 (Nie tylko dla seniorów!). Rozpoczęcie: środa(!) 18.00 Eucharystia. Zakończenie: niedziela 12.00 Eucharystia, 13.00 obiad

24-26.02.2017 Częstochowa, Kongregacja Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie

MARZEC 2017

3-5.03.2017 "Wolni i wyzwalający". Obchody 30. rocznicy śmierci Czcigodnego Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego (1921-1987).

4.03.2017 (197) Maryjne Czuwanie Modlitewne

10-12.03.2017 Warsztaty Al-Anon: "Zdrowieć razem we wspólnocie"

17-19.03.2017 Grupa wsparcia DDD (spotkanie 4.)

17-19.03.2017 Wielkopostne Dni Skupienia Prowadzi ks. prałat Henryk Bolczyk

25.03.2017 (198) Maryjne Czuwanie Modlitewne **|sobota!|** Uroczystość Zwiastowania Pańskiego

31.03.-2.04.17 Szkoła Modlitwy Słowem Bożym. Sesja "Dom na skale". Prowadzi ks. Joachim Stencel SDS

KWIECIEŃ 2017

7-9.04.2017 Niedziela Palmowa. Spotkanie dla młodzieży

13-16.04.2017 Triduum Paschalne 2017 Święte Dni Męki, Śmierci, Spoczynku i Zmartwychwstania Pana

18-21.04.2017 "Charyzmat i wierność" - Rekolekcje dla księży

27-30.04.2017 Dni Skupienia Środowisk Trzeźwościowych i wspólnot dwunastokrokowych

MAJ 2017

3.05.2017 (199) Maryjne Czuwanie Modlitewne **|środa!|** Uroczystość NMP Królowej Polski

5-7.05.2017 Konferencja polskojęzycznych grup AA. Region Europa

12-14.05.2017 Carlsberskie Spotkanie dla Małżeństw. Prowadzą Agnieszka i Jakub Kołodziej z Lublina

17-25.05.2017 Szkoła Modlitwy Słowem Bożym. Rekolekcje "Lectio divina" (Etap I: ze św. Markiem; Etap II: ze św. Mateuszem; Etap III: ze św. Łukaszem). Prowadzą księża związani z Centrum Formacji Duchowej Salwatorianów w Krakowie.

20-28.05.2017 Oaza w drodze "Do Medjugorje". Zgłoszenia i info: Krystyna Schreiber, tel. 0261/869893; kom. 0176/77546744

26-28.05.2017 DDD (Dorosłe Dzieci Dysfunkcji) - wstępne spotkanie dla zainteresowanych i ich rodzin

CZERWIEC 2017

2-5.06.2017 Zesłanie Ducha Świętego - Oaza Modlitwy

5.06.2017 (200) Maryjne Czuwanie Modlitewne (12.00 Eucharystia)
|poniedzialek!| Święto NMP Matki Kościoła
9-11.06.2017 Szkoła Rozeznawania i Kierownictwa Duchowego
15.06.2016 Boże Ciało (Uroczystość)
Carlsberg: 10.00 Eucharystia i Procesja
Bad Dürkheim: 14.00 Eucharystia i Adoracja Najświętszego Sakramentu
15-18.06.2017 "Ora et labora" - Oaza modlitwy i pracy

OAZY WAKACYJNE 2017

7-16.07.2017 Oaza dla rodzin i dorosłych I°A (1. część 15-dniowej oazy I°)
Oaza dla rodzin i dorosłych I°B (2. część 15-dniowej oazy I°)
Oaza dla dzieci do 14 lat z rodzicami / opiekunami

21-30.07.2017 Oaza dla rodzin i dorosłych I°A (1. część 15-dniowej oazy I°)
Oaza dla rodzin i dorosłych I°B (2. część 15-dniowej oazy I°)
Oaza dla dzieci do 14 lat z rodzicami / opiekunami

31.07.-13.08.17 Oaza dla młodzieży (od 15 lat) I°bis ("10 kroków")
Oaza dla młodzieży II°---

13-29.08.2017 Oaza III° dla rodzin i dorosłych
(19.00 Kolacja; 20.00 Eucharystia; 21.15 Spotkanie wstępne)

25-27.08.2017 **Obchody 61. Rocznicy "Marianum".** Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie (VI Carlsberski Piknik Muzyczny)
26.08.2017 (201) Maryjne Czuwanie Modlitewne
w ramach programu obchodów 61. rocznicy "Marianum"
Program całodniowy o 8.00 - 22.00, w tym 12.00 uroczysta Msza św. Odnowienie Aktu Zawierzenia "Marianum" M. B. Częstochowskiej, 15.00 Godzina Miłosierdzia, Czas świadectwa, program artystyczny.

TELEFONY KONTAKTOWE

CARLSBERG	**Moderator Ks. Jacek Herma**	**tel. 06356/228**
	Diakonia "Marianum"	**tel. 06356/228**
Diakonia młodzieży	Robert Rogalski	tel. 01786116014
	e-mail: robert.rogalski1991@gmail.com	
	Ks. Dariusz Stankiewicz	tel. 06333-6891996
Domowy Kościół	Agnieszka i Grzegorz Krzyżowski	tel. 026039362599
Szkoła Modlitwy	Jadwiga Zielińska	tel. 069/66575895
www.szkola-modlitwy.de	e-mail: poczta@szkola-modlitwy.de	
MDE "Drogocenna Perła"	Ks. Ireneusz Kopacz	tel. 06356/328
	e-mail: drogocenna.perla@oaza.de	

Carlsberskie Spotkanie dla Małżeństw

Kilka razy w ciągu roku zapraszamy na spotkania, w czasie których są poruszane tematy małżeńsko-rodzinne. Małżeństwa uczą się jak przeżywać głębiej swoje życie wiary, ale też jak dobrze rozwiązywać różne trudności i konflikty.

Maryjne Czuwanie Modlitewne

Od września do czerwca raz w miesiącu (w sobotę lub święto maryjne) spotykamy się, by od Maryi uczyć się Jej postaw wiary. W programie: możliwość spowiedzi, o godz. 17.30 Eucharystia (jeśli nie zaznaczono inaczej), modlitwa adoracyjna, Nieszpory z katechezą maryjną, różaniec.

Spotkania polskojęzycznych grup AA (anonimowych alkoholików), Al-Anon i DDA oraz Dni Skupienia dla Wspólnot dwunastokrokowych i środowisk trzeźwościowych. W czasie tych spotkań można znaleźć kompetentną pomoc (grupy wsparcia, terapeuci oraz ksiądz).

Szkoła Modlitwy Słowem Bożym

działa od 2014 r. w ramach pracy Międzynarodowego Centrum Ewangelizacji "Marianum" w Carlsbergu we współpracy z Centrum Formacji Duchowej Salwatorianów w Krakowie i Trzebinii.

Konto bankowe:

Bewegung Licht-Leben e.V.
Sparkasse Rhein-Haardt

IBAN: DE73 5465 1240 0013 1177 67 BIC: MALADE51DKH

Dziękujemy za składane ofiary!

Na życzenie wystawiamy potwierdzenie dla celów podatkowych. Prosimy wtedy o dokładny adres!

W każdą ostatnią niedzielę miesiąca o godz. 12.00 jest odprawiana Msza święta w Waszej intencji. Wszystkie Wasze sprawy powierzamy Bogu także w czasie codziennej Liturgii Godzin (Jutrznia i Nieszpory) i Różańca.

DOJAZD DO CARLSBERGU:

- POCIĄGIEM

do Mannheim (lub Worms),
potem do Grünstadt.
Stamtąd autobusem do Carlsbergu.

- SAMOCHODEM:

zjazd **18. Wattenheim,** na autostradzie A-6,
pomiędzy Autobahnkreuz Frankenthal a Kaiserslautern.
Jest to równocześnie zjazd na stację benzynową.
Jechać według znaków "Ausfahrt",
aż pojawi się drogowskaz na Carlsberg!
Od zjazdu z autostrady jest ok. 5 km do Carlsbergu.

Akt oddania Marianum Jasnogórskiej Królowej Polski

Maryjo, Jasnogórska Pani i Królowo Polski!
Jesteśmy przekonani, że to Ty sama natchnęłaś tych, którzy kładli fundament
pod to dzieło, aby w roku maryjnym w dniu 25 sierpnia
w wigilię Twego święta nazwali to dzieło MARIANUM
ku Twojej czci i oddali je w Twoje ręce -
jako wotum narodowe w Twoje królewskie władanie.

Ufamy także, że dzięki Twojej opiece
to dzieło przetrwało mimo wielu prób i doświadczeń.
Dziękujemy Ci dzisiaj za dotychczasową opiekę.
Wyznajemy także, że nasza niewierność wobec Ciebie
była przyczyną niepowodzeń na tej drodze i przepraszamy Cię za to!

Zebrani dzisiaj w Carlsbergu chcemy na nowo zawierzyć to dzieło
Twojej macierzyńskiej opiece i oddać je w Twoje królewskie władanie.

Czujemy się zobowiązani wobec przekazanego nam dziedzictwa.
Równocześnie - starając się odczytać znaki czasu i poddając się
tchnieniu Ducha Świętego idącemu przez posoborowy Kościół -
pragniemy w nowy sposób uczynić to miejsce ośrodkiem Twojego kultu.

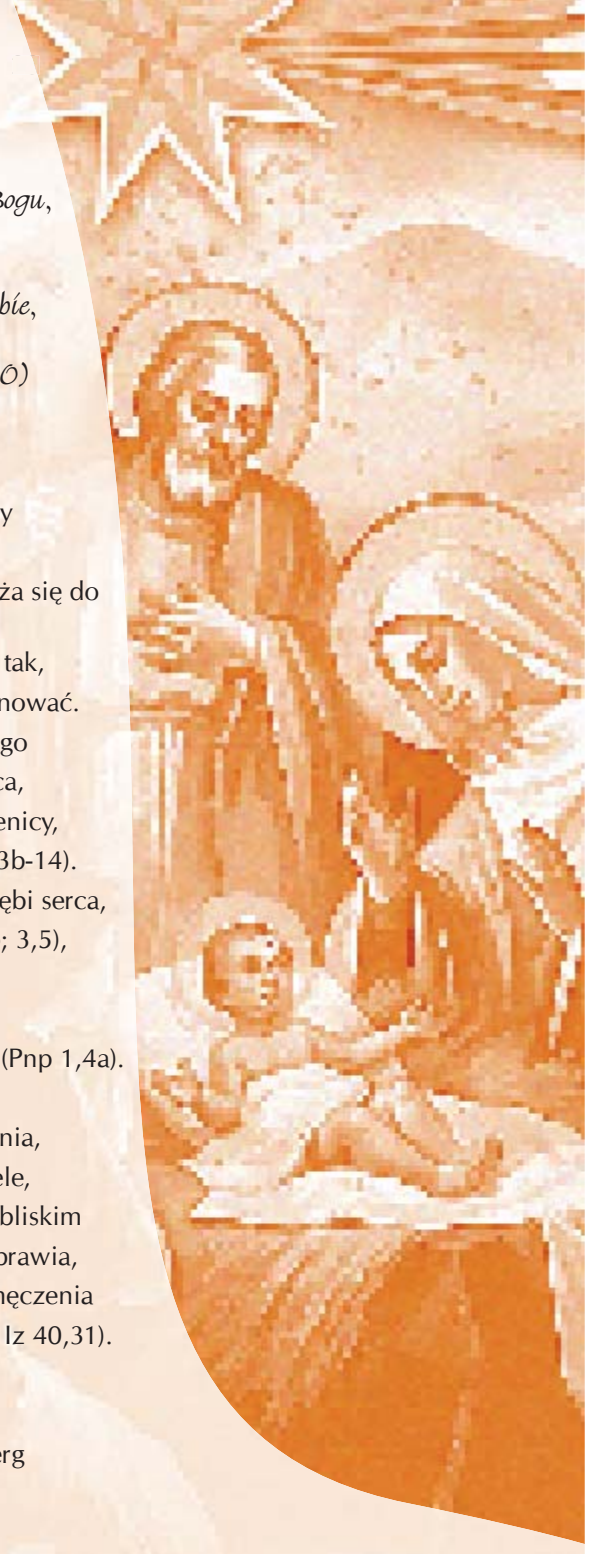
Chcemy w tym miejscu czcić Ciebie
jako Jasnogórską Jutrzenkę Wolności, Źródło Światła i Życia
i prowadzić ku Tobie ludzi szukających prawdziwego wyzwolenia
w zachowaniu swojej godności dziecka Bożego.

Chcemy szczególnie przez oazową pracę rekolekcyjną
metodami Ruchu Światło-Życie z dziećmi, młodzieżą i rodzinami
wychowywać pokolenie Nowych Ludzi budujących
poprzez Nową Wspólnotę - Nową Kulturę i cywilizację miłości.

Przyjmij więc w Swoje władanie - jako Swoją własność -
to miejsce: ziemię, budynki i wszystko -
aby mogło jako Twoje Sanktuarium służyć szerzeniu Twojej czci,
szczególnie wśród polskiej emigracji.
Przyjmij wszystkich, którzy w tym ośrodku oddali się na służbę -
diakonię tej wielkiej sprawy.

Zawierzamy Tobie naszą przyszłość,
niech będzie ona we wszystkim określona
przez Twoje plany i zbawcze plany Twojego Syna Jezusa.
Amen.

I cały lud, który słuchał Jezusa,
nawet celnicy przyznawali słuszność Bogu,
przyjmując chrzest Janowy.
Faryzeusze zaś i uczeni w Prawie
udaremnili zamiar Boży względem siebie,
nie przyjmując chrztu od niego
(Łk 7,29-30)

Bóg ma dobre i piękne zamiary
wobec każdego z ludzi.
Jest pełen mocy i chwały, ale gdy zbliża się do człowieka
staje się mały i słaby. Przychodzi tak,
by nie złamać wolności i nie zdominować.
Tajemnica wcielenia Syna Bożego
to tajemnica miłości Oblubieńca,
który pragnie odpowiedzi Oblubienicy,
ale wyczekuje i tęskni (por. Pnp 2,13b-14).
Miłość człowieka ma obudzić się w głębi serca,
ma "zechcieć sama" (por. Pnp 2,7b; 3,5),
ma wyruszyć by szukać,
ma szczerze wołać:
"Pociągnij mnie za sobą! Pobiegnijmy!" (Pnp 1,4a).

W czasie Świąt Bożego Narodzenia,
gdy Zbawiciel przychodzi w ciele,
życzymy każdemu z Was i Waszym bliskim
nowego posiewu tej miłości która sprawia,
że odzyskuje się siły i biegnie bez zmęczenia
ku Temu, który pierwszy ukochał! (por. Iz 40,31).

Boże Narodzenie 2016
Diakonia "Marianum" - Carlsberg